

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

ročník:2

1/2010

Pohľad na Vysokú z Troch jazdcov

Rozlúčili sme sa s kamarátmi

S novým rokom 5. januára 2010 vo veku 51 rokov náhle zomrel kamarát **Jozef „Kost’o“ Urban** z T.O. Biely potok z Martina (bol známym interpretom trampských romanci, ktoré v jeho podaní už nezaznejú). Posledná rozlúčka bola v piatok 8.1.2010 o 13. hod. Do domu smútku v Martine sa s ním prišlo rozlúčiť 150 trampov z Martina. Horného Ponitria, Prievidze, Handlovej, Topoľčian, Trenčína, Trnavy a tiež kamaráti z Moravy.

12.1.2009 v Rooseveltovej nemocnici v Banskej Bystrici zomrel **Rastislav „Mamut“ Štilla**. V 90-tych rokoch bol členom T.O. Medvede, neskôr samotár. Ako zapálený ochranár prírody bol dobrovoľným strážcom v Národnom parku Nízke Tatry a členom Asociácie strážcov chránených území Slovenska (ASCHÚS) Bývalý rozhlasák, neskôr na voľnej nohe, živil sa aj ako horský vodca - sprievodca, či výškovými prácami, k čomu mu pomáhali jeho skúsenosti horolezca aj trampa. Posledné roky nežil zrovna podľa obrázkov vystrihnutých z Rýchlych šípov. Kto

ste ho poznali predtým, pamätajte si ho, aký býval.

D'Ady

Na veľký vandr 9.1.2010 v nedožitých 70 letech odešiel **Jiří „Lokyša“ Nečas** z T.O. Luňák („Až mě andělé zavolají k sobě nechci mít na pohřbu šumaře. Dám přednost před smutečným maršem bluesové smutné kytáře. Já neměl srdce z kamene, snat si sem tam někdo vzpomene.“)! Rozloučení s kamarádem bylo v pátek 15. ledna 2010 v 16.15 hod v krematóriu v Brne

Kuba

.. vo veku 58 rokov odišiel na večný vander kamarát **Miroslav Perniš (Pard'o)** z T.O. ROGERS. Bol to veselý a obetavý kamarát. Do osady vstúpil po skončení základnej vojenskej služby. Pre vážnu chorobu už nedokázal prísť na

chalupu medzi nás. Posledné ahoj zvolavajú osadníci T.O. Rogers,
Iroňa. T.O.Rogers

Vo veku nedožitých 55-tich rokov sme 1.3.2010 odprevadili na
večný vander a rozlúčili sa na bratislavskom cintoríne
v Slávičom údolí s kamarátom

Jozefom „TATO“ Pápežom

* 14.3.1955 - † 25.2.2010

Bol šerifom trampskej osady Biely Losos a tiež jedným zo
šerifov organizátorov 11. Slovensko – Českého potlachu na
Dunaji v roku 2004. Žubri-T.O. Biely losos.

Kamaráti, kamarátky! 8.3.2010 sme odprevadili nášho kamaráta na svoj
posledný vander. vo veku 54 rokov na Ružinovskom cintoríne
v Bratislave

Július „JULO“ Rajčány

* 1955 - † 2.3.2010

Julo bol členom **Trampskej osady „Vysoká“!** Dnes mu zapalujeme
plamienok svetla na poslednej túlavej ceste snáď si niekto
spomenie že som tu s Vami žil.

Kamaráti-T.O. Vysoká

Česť ich pamiatke!

RTZ

Trojkráľový pochod - 9.1.2010 sa konal už 17. Trojkráľový výšlap,
ktorý organizovala T.O. Jicarilla. Kto mal čas, chuť a nemal iný program, prišiel
do Rače na ôsmu k Trom zajacom. Netrúfam si tipnúť, koľko nás bolo (do 50 ľudí)
– no skrátka veľa. O 9 hodine nás kamarát z T.O. JICARILLA Bohuš privítal,
poprial všetko dobré do nového roku, potom nás oboznámil s programom zaželel
šťastnú cestu. Pomaly sme sa po skupinkách vytrácali a šliapali hore. Za Račou
začala padať hmla. Keďže sa topil sneh a šmýkalo sa, po turistickom chodníku sa
nedalo ísť, tak sme sa rozhodli ísť po ceste. Išlo sa ťažko a do toho začalo ešte
pršať. Prvá prestávka bola tradične na Bielom kríži. Oddýchli sme si, posilnili sa a

pokračovali ďalej. Neskôr smer sa pustili po nevyšliapanej skratke k búde T.O. Bojovní vlci, ale tam nebol nikto doma. Po krátkej prestávke sme pokračovali na Gamu. Ja, Pancho, Gula, Lewis sme navštívili aj búdu T.O. Arkádia, kde nás privítal Maťo s Gabikou a vo vnútri už sedeli Karfo a Happy-Vladka. V krbe horel oheň a v búde bolo príjemne teplo. Tak sme si bundy a batohy odložili blízko ku

krbu, aby trochu preschli. Domáci nás ponúkli výbornou huspeninou a čočkou (šošovica). Ja ich zas medovníčkami a koláčikmi. Prichádzali ďalší kamaráti. Už nás bolo veľa, tak sme si obliekli trochu vysušené veci, vzali batohy a pokračovali na

(Spoločné foto Trojkráľový výšľap na Game)

ďalší hlavný bod programu - na Gamu. Kamaráti nás tu srdečne privítali neodmysliteľným vianočným punčom a masným chlebom s cibulkou. Opäť sme sa zohriali pri ohni a potom sme pokračovali k Machovi, lebo stále pršalo a chceli sme byť na mieste za svetla. U Macha už sedelo pár kamarátov a tam nám šerif T.O. Jicarilla - Palco všetkým poďakoval za účasť a rozprúdila sa dobrá zábava. Postupne prichádzali a odchádzali ďalší. Muzika hrala, dobrá nálada bola prítomná a určite po našom odchode pokračovala.

Vladka

Ivanská Chotárka -16.1.2010 v Ivanke pri Dunaji prišli na ôsmu hodinu do krčmy Britva kamaráti, ktorí sa chceli zúčastniť Lupiho chotárky. O chvíľu zaznela Lupiho píšťalka na odchod. Šliapali sme cez Ivanku, Benov háj a okolo Poštárky k Rusovi. Za Ivankou bola krátka prestávka, kde nás Lupi oboznámil s programom. U Rusa sme si oddýchli, Pedro zahral na gitare, nabrali sme energiu a išli ďalej okolo čerpačky k Železnému mostu, kde nám Lupi porozprával niečo z histórie. Ďalej cesta viedla k priehrade Nová dedinka. Priehrada bola zatvorená, tak prišlo k zmene programu. Cesta naspäť k Železnému mostu. Prešli sme cez most na druhú stranu a po okraji Malinova cez polia Zálesia na ivanský Šuber. Na hrádzi kanálu pred Ivankou sme museli prejsť Lupiho „mýtnou závorou“, kde každému dal upomienkovú placku a poďakoval za účasť. Celú Chotárku nás sprevádzalo slniečko a dobrá nálada. Šťastne a zdraví sme dorazili do krčmičky, kde nás už čakali plné tácky jednohubiek, koláčov a plné

misy výborného gulášu, ktorý nám všetkým určite padol vhod. Rozprúdila sa zábava. Počas zábavy Lupi daroval každej kamarátke plyšového levíka. Niektorí kamaráti odišli skôr, lebo ich cesta pokračovala na Rybecký country bál na Záhorí. Zábava pokračovala určite aj po našom odchode. Ďakujeme Lupimu a všetkým čo pomáhali.

Vladka

Slnčné údolie.

Predstavíme Vám trampskú osadu Stakemani alias **T.O. Čierny Bobor – Pezinok**

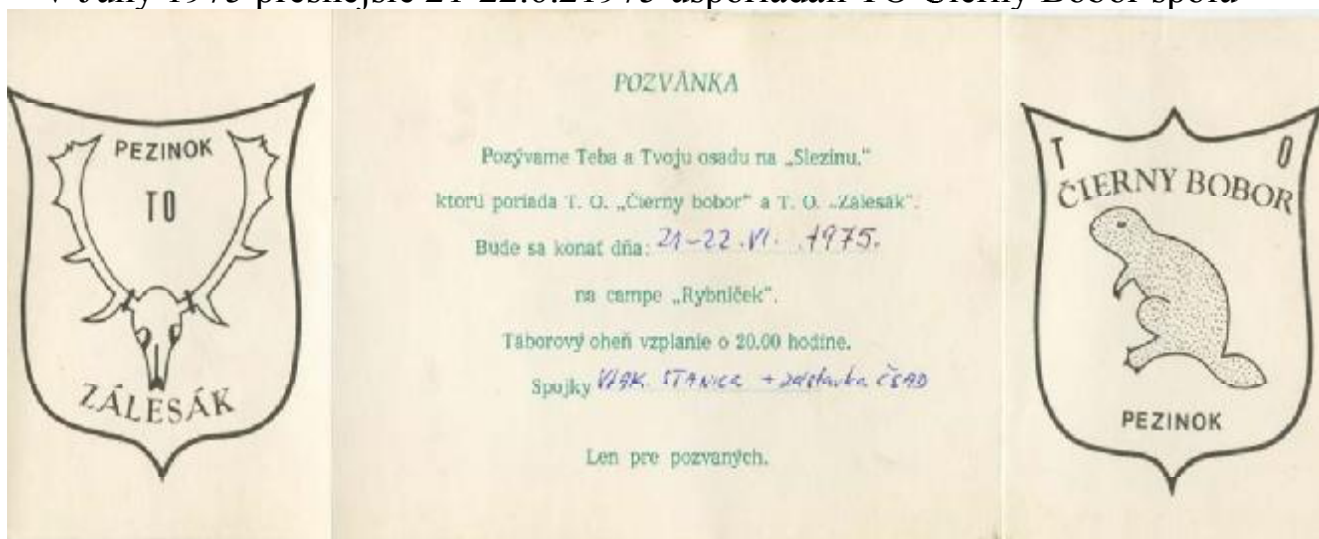
V roku 1965 kamaráti Bublák, Dude, Roxi, Kyris, Macej, Laco a Vlado začali chodiť do Malých Karpát na flek pod skalou neďaleko Pezinka pod Kolárskym, po ktorého hrebeni viedla cesta na Záhorie (via Pernekiensis), vtedy ešte pod názvom Stakemani. Neskôr si našli nový osadový flek krásnu lúčku, ktorý si pomenovali „Gulaté“, bolo to kúsok od pôvodného fleku cez kopec. Po niekoľkých rokoch niektorí kamaráti odišli a prišli aj noví kamaráti a tiež to v roku 1968 prinieslo i zmenu pôvodného názvu na T.O. Čierny Bobor. Po roku 1970 chodili na tramp v zmiešanej partii na prechodný flek ku Starej poľovníckej búde nad Slnčným údolím. V roku 1973 začali kamaráti spolu aj s inými osadami chodiť na Rybníček ktorý bol v tom čase akýmsi domovským sídlom viacerých trampských osád napríklad: SOP-Pezinok (tvorili osady Zlatý sup, Mexico, Zálesák, Čierny Bobor, Scarabeus) ďalej Čierny Condor, Túlavý Blesk, Škaredáci, a iné osady. Tento Flek sa nachádza pod kopcami Čertov kopec a Čmele. Tu sa časom ustálili členovia osady za šerifa si zvolili Bubláka, osadníci boli Dude, Cigán Kanec, Pišta, Šiflík. V tejto zostave sa stretali na potlachochoch, slezinách v Ivanke pri Dunaji, Bernolákove, Baske, Košariskách, Pasekách a pod. Bolo by nevhodné

III. pokračovanie

nespomenúť, že v rokoch 1972 až 1977 bola osada T.O. Čierny Bobor aj členom SOP – spojené osady pezinské.

V Júny 1975 presnejšie 21-22.6.21975 usporiadali TO Čierny Bobor spolu

s kamarátni T.O. Zálesák spoločnú slezinu, na ktorú prišli kamaráti z osád Utah, Perero, Estakádo, Šedý Grizly, Jastrab, Zlatá podkova, Strieborná ruža, Skarabeus, Severka, Cariboo, Čierny Medveď, Mexico, Veľká Medvedica, Škared'áci, Cherokee, Teekome, Desperádo, Kalgari, Alabama, Túlaví Vlci a ďalšie osady. Sleziny sa zúčastnilo cca 120 trampov. Po rokoch sa pomaly začala osada rozpadáť niektorí

Foto z príprav sleziny v r.1975

členovia sa oženili a prestali chodiť niektorí sa odsťahovali osada takmer zanikla. Verný trampu a osade ostal šerif osady Bublák, ktorý sa neskôr v roku 2002 stal členom a spoluzakladateľom novovzniknutej osady PTO (Priatelia táborového ohňa) Rybniček, kde je členom do dnes. Tradíciu T.O. Čierny Bobor udržuje Šerif osady sporadicky s o starými osadníkmi.

Podklady poskytol Bublák a Dude. Spracoval 10.3.2005 Lewis.

Posledný kontakt: Jozef Federla (Bublák) Svätoplukova ul.č.35. 90201 Pezinok.

Pokračovanie v budúcom čísle - Lewis

Ahoj kamarádky, kamarádi.

Holice 10.3. 2010

Úvodem našich řádek přijměte nejprve mnoho kamarádkyých pozdravů s přáním mnoha zdraví.

Kamarád Ďáblík, vydavatel a šéfredaktor tramského časopisu TRAMP Ostrava, přenechal tramskému muzeu K.F.T.P. celý svůj celoživotní archiv časopisu Tramp i s tramskou rubrikou „ S městem za zády „ z Nové svobody, včetně vrácených čísel Trampa z remitendy, s tím, že tyto vrácené Trampy můžeme kamarádům nabídnout a výtěžek bude sloužit na uhrazení nákladů spojených s tramským muzeem K.F.T.P.

Kamarádi a kamarádky, dovolujeme si Vám tedy zaslat nabídku časopisu Tramp. Čísla jsou rozříděny podle ročníků a následně pak podle měsíců :

Jedná se o :

- Ročník 1990 : čísla - 5,6,7,8
- Ročník 1991 : čísla – 3,4,5,11,12
- Ročník 1992 : čísla – 1,2,3,4,5,7-8
- Ročník 1993 : čísla – 2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12
- Ročník 1994 : čísla – 2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12
- Ročník 1995 : čísla – 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12
- Ročník 1996 : čísla – 1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,12
- Ročník 1997 : čísla – 1,2,3,4,5,8
- Ročník 1998 : čísla – 1,2,3,4,6,7-8,9,12
- Ročník 1999 : čísla – 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12
- Ročník 2000 : čísla – 1,2,3,12

Z časových důvodů nebude možné zasílat výše uvedené časopisy Tramp poštou nebo na dobírku!!!

Pouze osobní odběr na adrese : Jiří Fred Jedlička, Smetanova 591, 534 01 Holice, okres Pardubice.

Rádi se Vám budeme věnovat po tel. dohodě termínu, termín je možno dohodnout na tel. 732 340 998,

nebo na e-mailu : jirka.fred@seznam.cz. Cena jednoho čísla 20 Kč, naši nejbližší spolupracovníci archivů a tramského muzea mají slevu na 10 Kč.

Doprodej neprodaných, zbývajících čísel časopisu Tramp bude i na výstavě „ 35. let Festivalu tramských písní“, která proběhne na 35. Festivalu tramských písní v Horním Jelení. Současně bude vystaveno i rozšířené mobilní tramské muzeum K.F.T.P. a výstava Jožky Slavíka z T.O. Kamarád Choceň.

Kamarádky a kamarádi, máte jedinečnou poslední příležitost pořídit si historický trampský časopis Tramp a nebo si doplnit chybějící čísla.

Přejeme Vám pohodové dny plné zdraví s dobrými kamarády kol hřejivých táboráků s pěknou trampskou písničkou.

S kamarádkým pozdravem K.F.T.P.

Perla Posázaví a trampové I.

Ledečské noviny | duben – listopad 2008

Pavel Koniček

Redakce

V září minulého roku se poblíž Ledče n. S. konal 14. ČS (Česko-Slovenský) potlach. Hlavní pořadatel A. Bay o dění kolem této akce informoval veřejnost v Ledečských novinách. Z těchto článků si čtenáři nemohli udělat ucelený obraz o trampském hnutí. Víme o tom, že se trampinkem léta zabýváte, počátkem 90. let jste s manželkou postavili a provozovali za Synagogou v ulici Na Potoce trampskou hospodu Malý kůň, kde se trampové scházeli. Můžete čtenářům vysvětlit co trampink, tento unikátní fenomén, který nikde jinde než v Čechách a na Slovensku neznají, vlastně je?

Pavel Koniček

Pane redaktore, pouštíme se do debaty o trampech a tak si před čtenáři nebudeme vykat. Sám jsi byl u toho když jsem hospodu otvíral. Natáčel jsi tam dokumenty v době, kdy žila trampským životem. Trampové, jak víš, nejsou chovanci klášterní školy. Rozdíl mezi Junáky a trampy je přibližně jako mezi Rychlými šípy a Bratrstvem Kočičí pracky a tak, i když se budu snažit některé výrazy učesat nebudou vždy libozvučné. Příklad: ukradl = přivlastnil si. Loni jsme na Sluneční zátoce oslavili 100 let J. Foglara – Jestřába a letos bychom mohli oslavit 100 let trampinku. Uvidíme jak se k tomu postaví T. O. Ztracená naděje, naše nejstarší trampská osada. Před 3 lety jsem několika ledečským trampům slíbil, že zdokumentuji trampské dění na Ledečsku a tak to mohu všechno namíchat. Aby to bylo pro čtenáře čitelné a neusnuli při čtení těchto mouder, budeš to muset vydat na pokračování. Píši do trampských časopisů více méně na požádání své zážitky z vandrů, courů, trampů, šlápot a čundrů. O trampském dění v okolí Ledče, Sázavy, Želivky, Melechova a Lipnice

vyšli tři povídky: Utopený ráj, Bomzák na velrybářské výpravě a Charlieho Řím. Protože mi je ještě nikdo nehodil na hlavu, pustím se i do tohoto riskantního podniku a ty se modli, aby po prvním vydání neklesl náklad Ledečských novin na nulu. Možná to ale zarazíš sám, nebo místní šéfkomisař policie, až se dozvíte, jak jsou vaše jména mezi trampy populární.

Zatracení blázni

táhnou krajem, se zpívá v jedné trampské písni a řekl bych, že autor přesně vystihuje to, co trampové jsou. Tedy myslím ty, co mají trampink jako životní názor. Ty, kteří se podle toho chovají a žijí. Žiješ-li jako tramp a máš boty z toulavého telete, jsi u normálních lidí cvok. Dostávám často otázky typu: Proč ještě ve svých letech jezdíš v zimě, na jaře, v dešti, sněhu, pod širák? Co z toho máš, že se válíš v mrazu v lese na zemi? Hodně otázek jsem dostal po 14. potlachu a tak se to pokusím vysvětlit. Čtenáři, které tato tematika zajímá se mají možnost dozvědět to, co je nikdo ve škole neučil a asi nikdy učit nebude. Trampské hnutí vzniklo v Čechách. Na Slovensku vznikla první osada Waikiki kolem roku 1928 a založil ji Čech jménem Šourek-Hasan. Rád bych poznamenal, že pro upřesnění použiji knihu Dějiny trampingu od Boba Hurikána. Na rozdíl od trampů – znalců, kteří si na zahradě u ohýnku párkrát opekli buřtu si nemyslím, ani po půl století aktivního trampování, že znám všechno. J. Peterka – Bob Hurikán se narodil v roce 1907 a tak i on musel čerpat informace od starších kamarádů. Před první světovou válkou v roce 1908 se dvě uondané postavy objevily na Velké řece- Vltavě v místech dnes již zatopených Svatojánských proudů. Jejich tábořiště bylo nazváno Roaring camp (Tábor řvavých). První dva čeští trampové, tehdy ještě státní příslušností Rakousko-Uherské, byli na světě. Invaze mladých dobrodruhů z Prahy začala. Postupně dobývali Velkou řeku-Vltavu, Hadí řeku- Kocábu, Zlatou řeku-Sázavu a Starou řeku-Berounku. Po vypuknutí válečného konfliktu v roce 1914 mnozí odchází bojovat a hodně se jich na svá tábořiště již nevrátí. V roce 1918 vzniká Československá republika a trampové přejmenují Roaring camp na osadu Ztracená naděje. Zrodila se první trampská osada, populární Ztracenka. Na svých oblíbených místech si skupiny trampů stavěly přístřešky, boudy, sruby, chaty a vznikaly další trampské osady. Postupem let, když začali vyrážet trampové z větších měst, osídlovali kdejaký krásný kout naší přírody. Začal masový trampink. Pro vysvětlení. Za první republiky byla možnost volně cestovat a tak některé názvy byly převzaty. Tramp, trampink-česky, tremp, tremping z angličtiny. Trampové, američtí vandráci, měli jiný styl života.

Čeští trampové se dělí na trampy sdružené v osadách a samotáře, kteří mají s americkými společnou touhu po svobodě. To ale neznamená, že trampové osadní nemají rádi svobodu. Pouze si pokládají za čest být členem osady. Proto není jednoduché stát se členem. V letech 1918 až 1930 čím dál více mladých lidí v sobotu opouští města a vyráží do přírody. Toto hemžení se nezamlouvá jednak majetným chatařům, jednak obyvatelům dědin a tak vzniká trampy opovrhovaná skupina Mastňáků a Paďourů. Nelení ani státní moc a připravuje vyhlášku o zákazu vstupu do lesů. Ta neprojde, ale vyjde výnos zemského policejního prezidenta Hugo Kubáta, zakazující společné stanování chlapců a dívek. Policajti lítají po lesích a kontrolují oddací listy. Trampové vozí a před stany na šňůrách suší babiččiny bombardáky vedle trenýrek. Vedle námořnických triček visí podprsenky obřích rozměrů a policajti se mohou uběhat. Každá legrace jednou končí. Trampové svolávají do Prahy protest proti omezování osobní svobody. Sejde se jich kolem 15 tisíc. Komisař Wurm zasahuje. Povolává své pohůnky a ti s jízdním oddílem v čele, tvrdě demonstranty rozeženou. Časem se trampům zacelí rány a hloupý výnos je zrušen. A verze vůči arogantní státní moci se v trampech dědí z generace na generaci. V roce 1936 odchází asi tisíc českých trampů bojovat do Španělska s levicovými Republikány proti generálu Frankovi. Když se vrátí, obsadí republiku Němci. Znovu odchází mladí lidé v čele s trampy bojovat proti nacizmu. Ti co zůstanou jezdí na své osady dále. Okupanti zabírají jen místa, která jsou pro ně strategicky důležitá. Mnozí z nich se zapojí do odboje. Bob Hurikán zakládá Trampskou zimní brigádu. Před koncem války je zatčen gestapem a čeká na popravu. Zachrání ho vstup Spojeneckých armád do Československa. Vrací se trampové v armádách osvoboditelů a nikdo netuší, že za pár let skončí v republice svoboda. Tady končí díl, který pojednává o počátcích trampinku. Něco jsem čerpal z díla B. Hurikána, něco z vyprávění od starších kamarádů. Než tuto kapitulu uzavřu, pár úvah. První trampové vyráželi do přírody oblečení do starších oděvů. Přikrývali se tím co měli na sobě. Sáčkem, pelerínou později dekou. Časem se móda měnila. Námořnická, kovbojská, kanadská. Sociálně se řadili ke střední a chudší vrstvě. Učňové, středoškoláci. Byli mezi nimi vynikající sportovci, herci, hudebníci. Kytara byla samozřejmostí. Ctilo se kamarádství. Ten kdo měl, podělil se s ostatními. Dalo by se říci, že trampové byli jedna velká rodina. Levicově zaměřená. Mnozí z nich byli členy KSČ. Rok 1948- nástup komunistů k moci ze začátku vypadal nadějně, ale již padesátá léta ukázala, jak si komunisti (Komančové, Rudoši) demokracii představují.

Foto: Josef Peterka, tramp, boxer, spisovatel, cestovatel a Z. Matěj Kuděj.

Trampové měli vždycky mnoho odpůrců, ale také příznivců. Mezi příznivce patřil i někdejší americký zlatokop, zálesák a tramp, později druh Jaroslava Haška a známý spisovatel, Zdeněk Matěj Kuděj (vlevo), kterého vidíme ve společnosti Boba Hurikána.

34. výročie založenia osady T.O. Mescalero

Kanco, Tánička, Miny, Magdus, Gringo, Matte, Gabo

V dňoch 23.-24. januára sa uskutočnil v Kľačne pri Prievidzi Malý veľký prechod, ktorý usporiadala Prievidzská trampska osada T. O. Mescalero pri príležitosti 34. výročia založenia osady. Na tejto akcii sa zúčastnilo približne 40 kamarátov z Prievidze, Trnavy a Martina. V sobotu sme vyšli k jaskyni, ktorú objavil kamarát Pavúk, pokochali sme sa výhľadom a pomaly sa vracali na chatu „Drevená“ kde nás už čakala výborná slížiková polievka a bôčik. O 17:00 hodine kamarát Drobec s T. O. Buffalo zapálil Výročný oheň a kamarát Miny s Hrčom ml. zahrli pieseň Dobrý večer. Po gratuláciách sa strhla zábava pri tónoch trampskej a country hudby. Osade T. O. Mescalero by som chcel zaželať k 34.výročiu ešte veľa nádherných vandrov, suchých chodníkov a vždy modrú oblohu nad hlavou.

AHOJ! Hrča ml.

Prevzali sme z ahoj ahoj

Prasacie hody

Po peknom vydarenom šlapáči po kopcoch Malých Karpát sme sa pustili do prípravy prasaciny, gulášiku, pečeného mäsa, kapusty, jaterníc a jelítok.

Peknou prechádzkou sme si najprv pripravili v bruchu miesto aby sa malo kam mestíť!

Džipo sa venoval jedálnemu lístku - príprave jaterníc a jelítok

Karfo: „Snáť si nemyslíte, že vám niečo nechám.“ „Sám mám málo“

hájl svoje farby až do neskorej noci.

Po výdatnej večeri zasadli za stôl karbaníci. Bob, Karfo a Prco každý

RIZ

Marcový pochod 6.3.2010

V sobotu ráno sme vyrazili na Pezinskú Babu vyvetrať sa, kde si nás povolalo RTZ Pezinok.

Z Budmeríc sme vyrazili - Hary, Kojenec, Klačko, Igor, Rudo a ja. Keď ma zbadali s nanukom v ruke pri -7°C , tak ich skoro prešla chuť ísť po tej zime. V Pezinku sme stretli na zastávke ďalších „luftárov“ Kveta, - Luciu, Krivého, po ceste pristúpil Pijavica. Na Babe nás čakali Gula ,

(ktorý nás privítal) s Cvrkom, Panchom, Karfom a so Soňou, potom ešte dorazili Milka, Lupi, Šaman a ďalší kamaráti. O 9 hod. sme sa vydali smer Pezinok. Po šmykľavom, zasneženom teréne a za veselej debaty sme sa presúvali slimačím tempom do Slniečného údolia k Lewisovi na chatu,

kde na nás čakalo občerstvenie v podobe slovenského hamburgera a vareného vína, ktoré pripravili Lewis, Kaki, Mono a Džipo. Odtiaľ sme sa presunuli po modrej smerom na Kalváriu a ďalej do jedného nemenovaného lokálu, kde na nás čakala kapustnica. Tam nás privítali Packa, Jarka a Jašter tam sme aj skončili pri káve a kofole. Za seba

môžem napísať, že tí, ktorí neboli, môžu ľutovať, lebo bolo krásne slnečno a kopec srandy. Bolo nás dokopy 25 aktívnych a pár neaktívnych v pohybe, ktorí sa o nás starali, aby sme prežili.

Jano z Lodenice Gidra

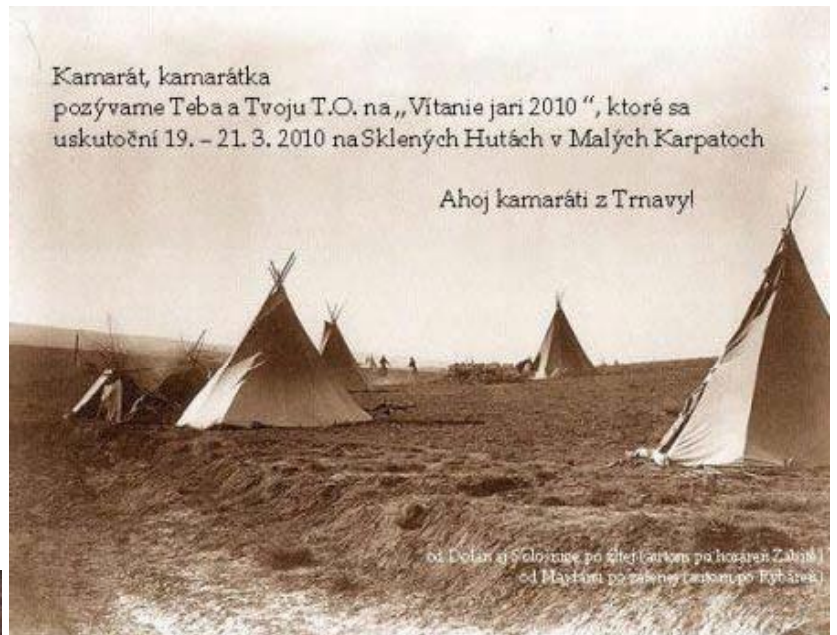
Vítanie jari na Sklených Hutách

Pozvanie privítať jar do Malých Karpát od trnavských trampov sme s radosťou prijali. Z Dolných Vesteníc je vzdialenosť po horáreň Zabité, ktorá leží za Doľanmi, 102 km. V sobotu ráno nasadáme do auta Steve, Čutka a Pacho, cestujeme smer Topoľčany, Hlohovec a Trnava. Na fleku Sklené Hute sme už boli. Nezabudli sme na zurčiaci

V pozadí Čoky a Kanco

a zväžnicach v prírodu Malých Karpát, ktorá každom mesiaci roka má svoje čaro. Úvod trasy bol blízko staro-osadníckeho fleku Holint, kde sa dávnejšie schádzali najstaršie trnavské osady. Teraz aj minulý rok tu bol ešte sneh, ktorý nám pripomenul dlhú zimu, tohtoročná nám dopriala veľa radovánok. Kamaráti nás prevetrali po jarnej prírode cez Žliabky, Horáreň dolina až do Sološnice, kde sme sa občerstvili tramským nápojom s penou. Po krátkej prestávke a dvoch pivách sme šliapali späť popri

potok, ani na večer pri ohníku, keď pod hviezdnatou oblohou znejú tramské pesničky a v mihajúcich tieňoch postáv poznávate svojich kamarátov. Päť trnavských osád na čele so šerifom Kutáčom, už po ôsmy krát pripravili vítanie jari, ktoré je spojené so sobotňajúcou vychádzkou. Aj tento rok sme šli po chodníkoch

Mao, Johan, Laco, Šampon a ďalší

Sološnickom potoku na flek. Tešili sme sa na guláš, ktorý už z diaľky voňal. Nesklamal, bol dobrý vďaka Johanovi a kamarátom, ktorí mu pomáhali pri varení. Počasie bolo jarné, slniečko zmenšovalo bielu pokrývku, ktorá miestami pripomínala kto tu doteraz kraľoval. Podvečer a dlho do noci nám robili náladu gitaristi Bufi, Bocho a Drobec, „Kamaráti vedia“. Pri teple z ohníka, ktorý

Zľava: Mao, Laco a Bocho

Rozosieval žeravé iskry k oblohe, sme aj my mysleli na kamarátov, čo tiež táboria

Táborisko – lúka Sklené Hute

niekde v lese a možno vítajú jar. Na fleku Sklené Hute bolo dobre a veselo, prírodný stôl, ktorý bol obťažkaný dobrotami nevydržal nápor a praskol, namiesto nášho opasku. Celkove v priebehu víkendu prišlo na flek asi 40 trampov z blízkeho aj vzdialeného okolia. Privítať jar prišli kamaráti T.O. Zubor - Bobor, Bufalo, Čierny jastrab, Bufi s manželkou, T.O. Mexiko, Rys, Mescalero, Líne kostry, T.O. Kanoe a zastúpenie mali aj Závčanci - Pacho. Užili sme si super víkend, po dlhej zime sme si zatáborili v prírode, kde väčšina pobudla od piatku 19.3. až do nedele 21.3. 2010. Trnavskí osadníci ďakujeme Vám za pozvanie, pozdravujeme Vás. Žiaľ každá nedeľa končí víkendový pobyt, aj my sme sa museli pomaly zbalit' a z fleku cez Doľany a Trnavu cestovať domov. Do skorého videnia!

Ahoj trampí! Steve.

Údolím sa nesie tramská pieseň BLATINA 2010

Kamarát

Kamarátka,

Regionálne Tramské združenie Pezinok a kamaráti

poriadajú koncert pôvodnej slovenskej tramskej hudby

Pezinok – Blatina 12.6.2010.

Začiatok koncertu : 14.00 hod.

Zapálenie slávnostného ohňa: 21.00 hod.

**Kamarát,
Kamarátka,**
Regionálne tramské združenie Pezinok
a kamaráti Ťa pozývajú na
koncert pôvodnej slovenskej
tramskej hudby
Pezinok Blatina
12.6.2010
začiatok koncertu : 14.00 hod
zapálenie
slávnostného ohňa : 21.00 hod

smr Pezinská baba
parkovisko
koncert
Blatina
2010
Ručné barié
Cajla
Přítelva
nemocnica
Pezinok

© Regionálne tramské združenie – Pezinok 2009, www.rtzpezinok.tym.sk výber webových stránok pre potrebu združenia.
Spolupracovali kamaráti : Gula, Rendy, Lewis, Bábovka , Frenky (ahojahoj), Jarka, Vladka, Steve a ďalší.
Predpokladaná uzávierka budúceho čísla 25,6,2010;
kontakt: joseph.j@atlas.sk, joseph@zoznam.sk, sikula.marek@gmail.com